

Pintér Lajos

TÓTH MENYHÉRT- ÉNEKEK

egy motívumra

nem vagyok még
olyan fáradt
megjárom
füreden a fakutyákat
megugatnának
a tóparti pincsi kutyák
nem riogatna
rianás
siklanék a tükörjégen
mint repülő
fenn az égen
nem vagyok még
olyan fáradt
megjárom
füreden a fakutyákat
szívem kihagy
tüdőm zihál
egy pillantás
búcsúzom a lenti jégtől
búcsúzom a magas égtől
én újkori
csokonai vitéz mihály
gyerekkorom
visszavillan
csongrádon a kerekárok
jégén siklott
osztálytársam
kis barátom
szögi jóska
jégen siklott
de mezítláb
mezítláb járkált
a jégen
mint vadlibák

tisza léken
szöges bakancsa
az úton
párban állva várt
gazdára
szögi jóska
kis barátom
nem vagyok még
olyan öreg
nem vagyok még
olyan fáradt
vár még ránk
a kerekárok
lerúgjuk a bakancsokat
jégen siklunk mezítlábon
szögi jóska
kis barátom
nem vagyok még
olyan fáradt
lerúgjuk a bakancsokat
mint vadlibák tisza léken
jégen siklunk mezítlábon

a tokaji ízes ebéd

tóth menyhért a
híres festő
a tokaji művésztelep
vendége volt
mondták rá hogy
növényevő
mondták rá
a telepi konyhán
menyus bácsi
vegetariánus

nagyhangú beszédet
tartott
figyeljetek rám
barátok
nem vagyok én
olyan barbár
nem eszem a
kövér disznót
kövér disznó
arra való
hemperegjen benn
az ólban
kövér legyen
másfél mázsa
múzsa legyen
szegény költő látomása
nem eszem a
röpke fácánt
röpke fácán farka-tolla
nem való zsandár kalapra
röpke fácán
arra való
átszelje az arany eget
s nem iszom én
alkoholt sem
a piros bor arra való
mint piros vér
öntözze az anyaföldet
egyik este a társaság
egy jó nevű
tokaji étterembe tért
ott vacsorált
tóth menyhért a
híres festő
elővette az étlapot
átnézte és
ígyen rendelt
látom van itt
csülökpörkölt
jó zsírosan abból ennék
látom saláta jár hozzá
de a gyomrom
nem kívánja
jó zsírjában krumpligombóc

köretnek inkább
azt kérem
és utána vörös borból
egy nagyfröccsöt is meginnék
s megnyugodván körülnézett
körben a ravasz kollégák
emlékeztén szózatára
hasuk fogták úgy nevettek
tóth menyhért a
bicsérdista
hasuk fogták
úgy nevettek
s tóth menyhért
a híres festő
feleszmélvén térdét verte
térdét verte
magán ő is úgy nevetett

arany aratás

nézd csak ezt az izzó képet
ezt a tóth menyhért képet
arany aratás
átjárják a ragyogó
napfény színei
a fehér az aranysárga
a rózsaszín a kék
hátral a kaszások
elől kéveszedő lány
alakjuk kört formál
mert a kör
tóth menyhértnél a
közösségnek jelformája
a kaszások vállán
a kasza
immár megpihen
nem tudom délidő van-e
delelőn áll-e a nap
avagy a nap
lenyugodván
istenüknek a jó termést
illendően megköszönve
immár mindenki hazatér

csak a kéveszedő lány
ő dolgozik még serényen
szorít egy ölelés bűzát
szorítja büszkén öléhez
mind a kettő
onnan fakad
ezt hirdeti büszkén
mind a kettő

onnan fakad
bűzából éledő élet
öleléből fakadó élet

mind a kettő
onnan fakad
bűzából fakadó élet
öleléből éledő élet

Sztanó László

SZAVAK

Bár hihetnék még a szavakban

soha még

mostantól

senki más

örökre

ha lenne még otthonom a nyelvben
magamban

nem dúltam volna fel szintaxisom

hihetnék benne

tudnám mit jelent –

Az épen maradottakat rakosgatom

mint építőköveit a gyermek

most

itt

veled

gyönyörűség